

Sygn. akt VI Gz 217/15

POSTANOWIENIE

Dnia 18 sierpnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

Sędziowie: SO Beata Hass-Kloc

SO Anna Harmata (spr.)

Protokolant: asyst. sędziego Natalia Oślizło-Doskocz

po rozpoznaniu w dniu 18 sierpnia 2015 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: **Syndyka Masy Upadłości (...) spółka z o.o. w S.**

przeciwko: **E. W.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie V Wydziału Gospodarczego z dnia 23 września 2014 r. sygn. akt V GC 442/14

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać do dalszego prowadzenia Sądowi Rejonowemu w Rzeszowie, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Rzeszowie Wydział V Gospodarczy odrzucił apelację pozwanej od wydanego w sprawie wyroku z dnia 2 lipca 2014 r. W uzasadnieniu Sąd ten wskazał, że pozwana była wzywana do podpisania apelacji i jej odpisu w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia apelacji. Powyższe wezwanie zostało złożone do akt ze skutkiem doręczenia na dzień 4 września 2014 r. Wobec bezskutecznego upływu określonego terminu, Sąd Rejonowy na podstawie art. 370 k.p.c. odrzucił apelację pozwanej.

Pozwana na powyższe postanowienie złożyła zażalenie, wnosząc o jego uchylenie i zarządzenie ponownego doręczenia wezwania do uzupełnienia braków formalnych apelacji. Zaskarżonemu postanowieniu zarzuciła błąd w ustaleniach faktycznych polegający na nieprawidłowym uznaniu, że wezwanie do usunięcia braków formalnych apelacji zostało pozwanej skutecznie doręczone. W uzasadnieniu pozwana wskazała, że po złożeniu przez nią apelacji nie została jej doręczona żadna korespondencja w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie pozwanej zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 139 § 1 k.p.c. w razie niemożności doręczenia w sposób przewidziany w artykułach 131-138 k.p.c., pismo przesłane za pośrednictwem operatora pocztowego należy złożyć w placówce pocztowej tego operatora, umieszczając zawiadomienie o tym w drzwiach mieszkania adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej ze wskazaniem gdzie i kiedy pismo pozostawiono oraz z pouczeniem, że należy je odebrać w terminie siedmiu dni od dnia umieszczenia zawiadomienia. W przypadku bezskutecznego upływu tego terminu, czynność zawiadomienia należy powtórzyć.

Warunkiem pozostawienia pisma procesowego w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia po jego uprzedniej dwukrotnej awizacji jest właściwość adresu pod który doręczano korespondencję. W sytuacji gdy próba doręczenia została przeprowadzona pod adresem, pod którym strona nie zamieszkuje, doręczenie na podstawie art. 139 § 1 k.p.c. przez złożenie pisma w placówce pocztowej nie może być skuteczne. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się bowiem, że przepisy o doręczeniach mają charakter obligatoryjny i wyłączają swobodę w tym zakresie. Nie można więc uznać doręczenia za skutecznie dokonane, jeżeli nie nastąpiło według reguł przewidzianych w art. 131 i następnym Kodeksu postępowania cywilnego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 sierpnia 2007 r., V CSK 155/07, LEX nr 485892).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że skutek prawny doręczenia wezwania do uzupełnienia braków apelacji po dwukrotnej bezskutecznej awizacji nie nastąpił, ponieważ przesyłka pocztowa zawierająca odpis zarządzenia przewodniczącego do uzupełnienia braków apelacji nie została skierowana pod właściwy adres.

W przedmiotowej sprawie powód podając adres pozwanej, wskazał, że zamieszkuje ona w G. pod (...). Na wskazany adres skutecznie doręczono pozwanej odpis nakazu zapłaty wydanego w sprawie, nadto ten właśnie adres w (...) figuruje jako adres zamieszkania pozwanej. Również w pismach kierowanych do Sądu (w tym w sprzeciwie od nakazu zapłaty) pozwana podawała ww. adres.

Wprawdzie pozwana wnosząc apelację od wyroku Sądu Rejonowego na kopercie wpisała adres: G. (...), jednak niniejsze nie stanowiło wystarczającej podstawy by Sąd Rejonowy na ten adres (a nie na adres jak dotychczas tj. wprost podany w sprzeciwie i znajdujący odzwierciedlenie w (...) G. (...)) przesłał pozwanej wezwanie z dnia 12 sierpnia 2014 r. do uzupełnienia braków formalnych apelacji. W/w przesyłka została zwrócona Sądowi Rejonowemu po dwukrotnej awizacji. W dniu 4 września 2014 r. sędzia referent wydał zarządzenie o pozostawieniu korespondencji przeznaczonej dla strony pozwanej w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia na dzień 4 września 2014 r.

W ocenie Sądu Okręgowego Sąd I instancji nieprawidłowo pozostawił w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia przesyłkę zawierającą wezwanie do usunięcia braków formalnych apelacji zaadresowaną i dwukrotnie awizowaną na adres G. (...). Strona pozwana nie zawiadomiła Sądu Rejonowego o ewentualnej zmianie swojego adresu, a podanie na kopercie innego adresu niż dotychczasowy adres strony, bez jednoznacznej informacji ze strony pozwanej, o zmianie adresu bądź podaniu nowego adresu na który winna być doręczana korespondencja , nie uprawniał Sądu do wysyłania korespondencji na adres G. (...). Zresztą Sąd Rejonowy kolejną korespondencję przesyłał już na dotychczasowy adres G. (...).

Mając na uwadze powyższe, uznać należy, że strona pozwana nie została w sposób prawidłowy wezwana do uzupełniania braków formalnych złożonej przez nią apelacji, bowiem wezwanie w tym zakresie zostało wysłane na niewłaściwy adres. Tym samym odrzucenie apelacji przez Sąd Rejonowy nastąpiło z naruszeniem art. 370 k.p.c., co czyniło zażalenie w całości zasadnym.

Mając na uwadze powyższe zażalenie uwzględniono i zaskarżone postanowienie zmieniono poprzez uchylene na mocy art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 386 § 1 k.p.c., o czym orzeczono na wstępie.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

- (...)

- (...).

2. (...)